СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XL. Ч. 218. Джерзи Ситі, Н. Дж., понеділок, 19 вересня 1932. VOL. XL. No. 218. Jersey City, N. J., Monday, September 19, 1932. THREE CENTS.

ВЕТЕРАНИ ГОТУЮТЬСЯ ЗВЕСТИ ВЕЛИКУ КАМПАНІЮ

ОБСТОЮВАТИМУТЬ НЕГАЙНУ ВИПЛАТУ БОНУСА, ЗНЕСЕННЯ ПРОГИБІЦІЇ Й СПЛАТУ ВОЄННИХ ДОВГІВ.

ПОРТЛЕНД (Орегон). — Ветерани виїхали з конвенції з тим переконанням, що їм треба розпочати негайно широку кампанію, щоби добитися виплати бонуса в готівці. Вони певні, що бонус перейде в конґресі. А тепер хочуть ще натиснути на публичну опінію, щоби вона змусила й президента держави дати на виплату свою згоду.

Ветерани домагатимуться теж знесення прогибіції й запровадження вина й пива. І будуть вести пропаганду проти знесення воєнних довгів, які винні европейські держави Америці, як теж будуть проти приналежности Злучених Держав до Міжнародного Суду і Ліги Націй. Ветерани є за сильне збросння Злучених Держав як властиву охорону держави.

ДОБИРАЮТЬСЯ ДО РУЗВЕЛТА В СПРАВІ БОНУСА.

НЮ ЙОРК. — Бувший ґовернор Ал Смит, як і інші визначні політики, ставлять публичний запит до ґовернора Рузвелта, демократичного кандидата на президента, в справі здекляровання становища щодо виплати ветеранського бонуса в готівці.

Вони кажуть, що це є дуже важне питання і загал населення мусить знати, що думає про ту справу той, котрий може евентуально засісти в Білім Домі.

ПРОҐРЕСИВНІ СЕНАТОРИ ПЕРЕХИЛЯЮТЬСЯ НА СТОРОНУ ГУВЕРА.

ВАШИНҐТОН.—Серед републиканців панує трохи ліпший сентимент, бо ґрупа „проґресивних" сенаторів станула по стороні Гувера. Це вносять ще й з того, що сенатор Бора, провідник цеї ґрупи, станув у справі бонуса виразно на становищу Гувера.

ВИКРИЛОСЯ ЗАГАДОЧНЕ ВБИВСТВО.

ПЛІМУТ (Месечусетс). — Тайна загадочного й сенсаційного вбивства місіс Едит Дю Боа розвязана. Знайдено її тіло заховане під камінням у пивниці її літнього дому.

Вбивство викрито кілька годин перед самоґубством її мужа, Чарлза Дю Боа, торговця жемчугами. Він був тим, що вбив жінку, бо хотів женитися з молодою міс Ґрейс Атвуд.

ҐАРНЕР ТВЕРДИТЬ, ЩО РЕПУБЛИКАНЦІВ ОГОРНУЛА ПАНІКА.

ВАШИНҐТОН. — Джан А. Ґарнер, президент палати послів і демократичний кандидат на заступника президента, каже, що вибори в Мейні навели на републиканців великий страх. Він певний, що за стейтом Мейн підуть стейти Огайо, Кензас і Індіяна. А це тому, що всі бачать, що Гувер не показався підчас безробітної кризи провідником.

ТРИ СМЕРТНІ ВИПАДКИ ЧЕРЕЗ ЗЛЕ ВИҐОТОВЛЕНУ РЕЦЕПТУ.

СИНСИНАТІ. — В шпиталю Лонґвю померли три умислово хорі, які зажили лік, зле спрепарований фершалкою (норзкою). Смерть наступила 20 минут по зажиттю лікарства.

ЗА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОТИ БЕЗРОБІТТЯ.

ҐЕМИЛТОН (Онтеріо). — Промислово-робітничий Конґрес заявився знову за примусове обезпечення проти безробіття. Справа та має бути обговорена з домініяльною владою в Отаві.

ПОЛІТИКА Й ҐЕМБЛЄРСТВО.

НЮ ЙОРК. — Управа нюйорської біржі звернулася до всіх брокерів з домаганням, щоби вони предложили їй усі телеґрафічні політичні інформації, які вони одержали, або висилали до своїх клієнтів у часі від 12 до 15 вересня.

Зарядження це зроблено в звязку з останнім несподіваним крахом на біржі. Виходить, що брокери знали, як випадуть вибори в Мейні, і повідомляли про це своїх клієнтів та через те причинилися до нової паніки і наглого великого спаду цін на біржеві папери.

РЕПУБЛИКАНСЬКИЙ КАНДИДАТ НА ҐОВЕРНОРА НЮЙОРСЬКОГО СТЕЙТУ.

НЮ ЙОРК. — На републиканській конвенції нюйорського стейту, яка відбудеться у Бофало дня 3 жовтня, видвигнуть по всякій правдоподібности В. Кінґсленда Мейсі кандидатом на ґовернора стейту. Мейсі є головою републиканського стейтового комітету.

ТКАЧІ ЗА НОВУ ПАРТІЮ.

НЮ ЙОРК. — На конвенції „Юнайтед Стейтс Текстіл Воркерс оф Амеріка" ухвалено резолюцію, в якій підчеркнено, що як републиканська так і демократична партія є ворожі робітництву та що треба орґанізувати третю партію, яка відповідалаб інтересам працюючих мас. Поручено теж делеґатам на конвенцію Американської Федерації Праці, щоби там поставити таку вимогу.

НЕ ХОЧЕ ВИСИЛАТИ ВІЙСЬКА ПРОТИ ФАРМЕРІВ.

Ґовернор айовського стейту, Ден Турнер, відмовився дати військо для боротьби міських і повітових властей з пікетуючими фармерами. Ґовернор каже, що буде можна договоритися з фармерами і без війська.

ЩЕ ЗАТЕЛЄФОНУВАВ ДО СУДДІВ, ЩО ВБИВАЮТЬ ЙОГО, І БУВ УБИТИЙ.

В околиці Крейвен, в Саскачевані, в хаті Сиднія Мартина задзвонив телефон. Коли він приложив до вуха слухавку, почув: „Ратуйте, бо вони вже прийшли по мене..." І на тім крик розпуки увірвався. Мартин негайно поспішив до свого сусіда Томаса Ендрю, що мешкав 3 милі від нього. Томаса не застав, але знайшов труп Джорджа Томпсона і рушницю при трупі. Постріл дістав Томпсон у саме серце.

Джордж Томпсон працював на фармі в Томаса Ендрю кілька літ як кухар та господар. Поліція робить досліди, бо ще не знати, чи Томпсон згинув з рук убивника, чи сам поповнив самогубство.

ВТОПИЛИСЯ ДВІ ДІВЧИНКИ.

В місцевости Вініфред, в Алберті, недавно бавилися на дарабі дві дівчинки: 12-літня Вільгельміна Гендерсон та 10-літня Ейлина Генеган. Пливали на дарабі по ставі коло Сіпіярської ґреблі. Коли вже відплили далеко на глибоку воду, дараба перевернулась і дівчатка потопилися.

ТАКОЖ ПЕДАҐОҐІЯ.

В Пітсбурґу якийсь Джан Рід хотів відучити 8-літнього синка від проклонів і попік йому губи розпаленим залізом. Суддя, не погоджуючись на такий спосіб виховання, придержав Ріда в арешті аж до покінчення слідства. Його жінка зізнала, що син, вертаючись до дому після забави з товаришами, часто повторював проклони, які чув від них.

„КАВАЛЄРСКА ЯЗДА".

На шосі ліманівського повіту коло села Високе шеф польського летунства, полковник Райський, який їхав автом з дочкою, хотів перепустити на скруті авто полк. Ясінського, який їхав з панею Райською. Авто полк. Ясінського вдарило об телеґрафічний стовп, Ясінський вилетів на шосу й забився на місці. Жінку полк. Райського, важко ранену, перевезено до лічниці.

ОБКРАДАВ ЛЮДЕЙ, ЩО ВИЇХАЛИ НА ВАКАЦІЇ.

Недавно поліція заарештувала Геролда М. Ґоґарда, який обкрадав хати в тих людей, які виїхали з Вінніпеґу на вакації. Він забрав з чотирох хат річей на вартість дві тисячі пятьсот долярів.

УДАР СЕРЦЯ З РАДОЩІВ.

На залізничому двірці у Франценштаті, у Мадярщині, трапився такий небуденний випадок. 27-літній службовик Карло Петрич очікував приїзду довго не баченої жінки. Коли очікувана приїхала, молодий чоловік так сильно втішився її видом, що дістав атак серця та впав неживий при ногах жінки. Петрич мав здорове серце й ніколи на нього не жалувався.

БІЛЬШЕ ПРИЇЗДИТЬ ДО АНҐЛІЇ НІЖ ВИЇЗДИТЬ.

В гостях добре, а дома ліпше. Видно, що так думають ті Анґлійці, що виїхали з Анґлії до інших частей Британської Імперії. Цього року виїхали з Анґлії 34 тисячі людей, але зате приїхали назад до Анґлії 37 тисяч людей. Ці числа стають дивними, коли пригадати, що в 1921 р. з Анґлії виїхали 136 тисяч людей.

ДЕСЯТЬ МІСЯЦІВ МЕШКАЛА З НЕБІЩИКОМ.

В Дієп у Франції мешкала з мужем стара купчиха Рід. Муж її служив у великому склепі з рибами. Десять місяців тому не прийшов до праці. Жінка заявила власникови, що „мужеви докучає печінка". Старуха доглядала недужого мужа, а в вільних хвилях відвідувала сусідки або сиділа перед хатою. Старого Ріда всі любили й часто питалися про нього. Хорий — відповідала старуха й не хотіла, щоби його хтось відвідував.

Одначе, коли неприявність Ріда продовжувалася, власник склепу хотів його відвідати. Стара Рід сказала, що „муж виїхав на південь Франції, бо тутешній клімат йому не служить". Здивувало це декого, що він з ніким не попрощався, тимбільше, що всі його любили, але сказали собі: чудак тай годі. А стара по давньому направляла сіти сусідам, і хоч усі завважили, що вона збідніла, від нікого не позичала грошей.

Колиж уже третій місяць не платила комірного, власник запізвав її до суду. Стара програла; екзекутор мав прийти за тиждень. Міжтим і інші пригадали собі, що старі Ріди винні їм гроші. Товпа сусідок з поліціянтом увійшла до мешкання старухи, яка від рана не показувалася.

В мешканню її не застали, натомісць на широкому ліжку лежав труп старого Ріда, подібний до єгипетської мумії.

Прикликаний лікар ствердив, що смерть наступила тому 10 місяців. З невідомих причин тіло не розложилось, а лише всохло. Мабуть його на свій спосіб забальсамувала старуха.

Тепер поліція пошукує старої Рід, яка кудись утекла. Мабуть бідна не хотіла розстатися з единим товаришем життя і по смерти тримала його дальше в мешканню.

СЕНЗАЦІЙНЕ САМОГУБСТВО У ЛЬВОВІ.

У звязку з відкриттям зловживань у канцелярії нотаря Маєра нотаріяльний надзір зарядив контролю всіх нотаріяльних канцелярій львівської апеляції. Боячись тієї контролі, поповнив самогубство нотаріяльний мундант занятий у канцелярії реєнта Шельвського, Станислав Яблоновський. Самогубник залишив ревеляційного листа про урядування поодиноких нотаріяльних канцелярій.

ПОЛІЦІЯНТ УБИВ КОМУНІСТА.

Дня 10-го серпня ц. р. в 3-тій годині в ночі поліція придержала в Стрию Петра Пастуха, який переносив комуністичну бібулу. По дорозі на поліцію Пастух вихопився з рук поліціянта і пустився тікати. Поліціянт стріляв і поклав його на місці трупом.

ЗГОРІЛА ЧИТАЛЬНЯ „ПРОСВІТИ".

Дня 3-го серпня вибухла в Копичинцях на Кабівцях пожежа. Між іншим згорів дім читальні „Просвіти", в котрім містилася кооперативна крамниця. Частину товарів виратувано. При гашенню вогню поклало великі заслуги Т-во „Луг" з Баворівщини. Місцеві громадяни, навіть сусіди, не виявили великої активности при гашенню пожежі. Деякі не хотіли дати відер, ані бочок на воду.

ПЯТИРІЧКА СМІХУ.

Совітський Союз — це найповажніша країна в цілому світі. Американська девіза „усміхнися" тут цілковито незнана. Люди на вулицях, у театрах, у каварнях і взагалі в цілому Союзі так виглядають, якби заложилися, що видержать поважний вид. Вороги большевиків кажуть, що це діється тому, бо люди не мають з чого сміятися.

Але в дійсности Москалі ніколи не сміялися багато. Навіть молодь завжди намагалася брати життя поважніше, як воно дійсно є. Отже власне цю типову мелянхолію хочуть большевики перемогти. В Москві орґанізується похід проти смутку, похід, що має змінити не тільки обличе Москвян, але й їхні душі. Вони повинні навчитися сміятися так, як це вміють в Америці чи західній Европі.

Отже орґанізується тижні сміху. Статті в часописах, веселі комедії в театрах і кінах, навіть поліціянт, що керує вуличним рухом, усміхається, чого досі не бувало. Влада заанґажувала до співпраці в тій „пятирічці сміху" комсомол та союзи письменників і мистців. Все працює, щоби розсмішити сумного совітського громадянина.

А той громадянин сміється. Дійсно сміється... з нового большевицького експерименту. Всежтаки ціль осягнена. Він сміється...

ЗЛОВЖИВАННЯ.

В Бучачі арештовано місцевого лікаря д-ра Биліцького й аптикаря Дембського під замітом ріжних недозволених махінацій, між іншим на шкоду скарбу.

СОБАКА З ГАРАСІВКОЮ.

Мешканці Грималова мали оноді нагоду оглядати небуденний вибрик Поляків. Вони пристроїли собаку в кусники вмисне купленої гарасівки, водили її вулицею т. зв. „Липами" та вигукали: „Марш, кабане, з гарасуфкон". Нема то, як „західня" культура!

ДИВНА ПІМСТА КОМУНІСТА.

В заграничній пресі появився опис такого дива: В Ленінграді при вулиці Некрасова вибухло в останніх чотирох місяцях 19 пожеж у будинках совітських установ. Слідство виказало, що всі ті пожежі були наслідком підпалів. Довго і безуспішно шукали виновника і нарешті приловили його на горячім учинку. Показалося, що робив це знаний комуніст Островський. На запит, чому підпалював совітські установи, відповів, що робив це у відплату за замкнення церков у Росії. Той випадок викликав велике враження між населенням.

НА БУКОВИНІ РУМУНСЬКА ЖАНДАРМЕРІЯ ПОЗАМИКАЛА УКРАЇНСЬКІ ЧИТАЛЬНІ

ЧЕРНІВЦІ (Буковина). — Румунська жандармерія замкнула майже всі читальні в українських селах черновецького, сторожецького й радовецького повіту. Це наступило перед кількома роками.

Представники населення інтерпелювали зприводу того насильства кілька разів у міністерстві внутрішніх справ. Сам міністер звідував одну з замкнених читалень у селі Барбівцях і не знайшов нічого незаконного та зарядив її отворення. Та всетаки вона далі замкнена.

У сторожинецькім повіті замкнено читальні в селах: Багна, Миліїв, Ростоки, Драчинці, Калинівці, Зеленів, Барбівці, Берґомет над Серетом і інші. У черновецькім повіті: Ленківці, Веренчанка, Кисилів, Хлівище, Заставна, Кліводин, Оршівці, Южинець, Брідок, Гаврилівці, Чунків, Шишківці, Шипинці, Звиняче, Прилипче, Борівці, Валява, Лашківці, Берґомет над Прутом, Неполоківці, Малятинці, Кучурів Малий. У радовецькім повіті: Усте Путилів, Довгополе, Дихтинці, Киселиці, Плоска, Селетин.

Сенатор д-р Маєр-Михальський знову вніс до міністра внутрішніх справ інтерпеляцію про відчинення тих читалень, так потрібних для культурного морального й матеріяльного піднесення населення.

ГУЦУЛКИ ОРҐАНІЗУЮТЬСЯ.

ЖАБЄ (Західня Україна). — Відбулася тут анкета в справі орґанізації місцевого жіноцтва й заложення кружка „Союза Українок". На наради прибули головно самі старші Гуцулки, котрі з зацікавленням вислухали рефератів, самі забирали голос, а потім заявилися за негайне заложення кружка. Хоч не було на нарадах нікого з місцевої жіночої інтеліґенції, гуцульські жінки дали собі самі раду та взялися власними силами і власним розумом до зорґанізування місцевих жінок в одну гуцульську жіночу громаду.

СОВІТИ ПЕРЕД ГОЛОДОМ.

МОСКВА. — Сама влада подає до загального відома, що жнива не дописали, засоби поживи є в 1932 р. менші ніж у попереднім році, а зима, яка прийде, буде найтяжчою з усіх, які совіти перебули за останні літа. Найбільше відчувається брак цукру, мяса й соли.

ШУКАЮТЬ ДАЛІ ПРОПАВШИХ ЛЕТУНІВ.

РИМ. — Італійські летуни далі продовжують шукання по Середземнім морі американського літака „Америкен Норз", який вилетів з Ню Йорку до Риму, разом з фершалкою, лікарем і пільотом. Мабуть літак розбився десь на морі і є мала надія, щоби далося знайти летунів живими.

НІМЕЧЧИНА ВИЦОФУЄТЬСЯ З КОНФЕРЕНЦІЇ РОЗЗБРОЄННЯ.

ЖЕНЕВА. — Німеччина повідомила Артура Гендерсона, предсідника міжнародньої конференції роззброєння, що вона не братиме більше участи в нарадах конференції, які зачнуться дня 21 вересня. В меморіялі кажеться, що Німеччина не може далі стерпіти того, щоби бути звязаною версайським договором і не бути трактованою нарівні з іншими державами. Тому вона готова до роззброєння, якщо інші держави роззброяться. В противнім разі хоче мати вільну руку збросння нарівні з іншими.

УМУНДУРОВАНО 450,000 НАЦІВ.

БЕРЛІН. — Послідовники Гітлера, себто німецькі фашисти, звані „Наці", розпоряджають тепер 450,000 умундурованою армією. Умундурування коштувало $3,500,000. Більшість армії складається з безробітних, котрі не були в стані заплатити за мундури. За них заплатили симпатики Наців. Гітлерівці натискали теж на торговців убрання і вони були змушені давати задармо матерію й інші причандали. Мундури виготовлювано в спеціяльній фашистівській робітні. Дохід з розпродажі мундурів ішов до фашистівської каси.

ЗАГАДОЧНІ ЗМІНИ В НІМЕЦЬКИХ АМБАСАДАХ.

БЕРЛІН. — Міністерство заграничних справ зачало переводити перевірку німецьких дипломатів. Між іншим ходять поголоски, що буде усунений фон Прітвіц, німецький амбасадор у Вашинґтоні. На його місце має прийти хтось з німецьких юнкрів.

Прітвіц був відомий з того, що був завжди горячим приклонником Німеччини, як републики та великим приятелев Штреземана. Монархісти не можуть йому дарувати того, що він, котрий походить зі старого аристократичного роду, міг статися оборонцем републики.

НІМЦІ БЕРУТЬСЯ БУДУВАТИ ТРЕТІЙ ВОЄННИЙ КОРАБЕЛЬ.

БЕРЛІН. — Не звертаючи уваги на конференцію обеззброєння і французькі протести, Німеччина береться до розбудови своєї фльоти. В пляні є будова нового модерного кружляка.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

НАША УЧАСТЬ У ШИКАҐОВСЬКІЙ ВИСТАВІ

Зайво є доказувати, що нам треба взяти участь у Світовій Виставі в Шикаґо. Ледви чи знайдеться такий Українець, що був би проти цього. Тимбільше, коли в тій виставі, що є заранжована для державних народів, признано місце й Українцям. Це останнє сталося завдяки стараням Шикаґовського Українського Виставового Комітету, які пороблено у Вашингтоні.

Зате далеко трудніше перевести отсе наше бажання в діло. На сторінках нашого органу підносились уже ріжні голоси в справі участи Українців у Шикаґовській Виставі. Назагал усі погоджуються з тим, що нам треба допомогти влаштуванню цеї вистави. До того самого заключення приходять і в старім краю. І там також обговорюють справу Світової Вистави в Шикаґо на сторінках газет. І також заявляють, що старий край мусить цею справою ближче заінтересуватись та зложити свою пайку, щоб наша участь у виставі випала так, щоби світ пізнав скарби нашої культури та набрав переконання, що ми, хоч поневолені, жиємо, розвиваємось і поступаємо.

Світова Вистава в Шикаґо має зачатися 1 червня 1933 р. Значить, уже нема багато часу на те, щоби довго радити. Тому неможливо нам творити виставового комітету з цілої Америки. Бо протягнеться задовго, а крім цього це річ закоштовна. А творити комітети тільки для паради і заспокоєння амбіцій установ чи осіб — річ нерозумна. Тому ще найкраще буде, коли справу ту вестиме далі цей Український Виставовий Комітет, що повстав у Шикаґо.

На нашу думку, українська кольонія в Шикаґо має між собою відповідних людей, котрі можуть вивязатися з цеї справи. Там є наші люди, котрі мають добрі звязки з американськими впливовими цивільними і військовими особами, що входять до американського комітету, який займається влаштуванням Світової Вистави Поступу. В Шикаґо маємо теж людей, що студіювали українську штуку, що можуть подати фахові поради щодо цього, як треба влаштувати український павільон. Крім того маємо там і фінансово незалежних громадян, котрі могли би понести тягарі, звязані з нашою участю у виставі, заки загал зложить свою частину.

Наші громади й організації вже так якби це все зрозуміли і погодилися з таким становищем, бо переводять збірки і висилають їх до Української Виставової Корпорації в Шикаґо. Це й треба вважати ще найкращою розвязкою справи нашої участи у Світовій Виставі в Шикаґо.

О. Сновида.

ПО ПОХИЛІЙ ПЛОЩІ

Події на терені совітської імперії набирають драматичного характеру. Не буду тут згадувати про нові декрети сововітського уряду, вже знані читачам з американської преси. Тут хочу звернути увагу на **укритий сенс тих декретів**, на їх симптоматичне значіння для висліду боротьби, яку розпочали большевики з цілою людністю СССР.

Зниження норм державної „хлібозаготовки", дозвіл „колхозних" базарів, привернення прав „кустарів" (дрібних ремісників), видача колхозникам „авансів" натурою і т. п. — який сенс усіх тих заходів? Їх сенс був — дати їсти сільським продуцентам і заосмотрити їх у, конечні для них товари, (щоби сіяли дальше) і дати їсти міським консументам (аби не бунтувалися). Їх сенс був — звалити запровіянтовання міської людности з плечей держави і спрямувати його на шлях товарообміну між селом і містом, щоби занята на Сході совітська держава могла вжити всі сили на магазинування збіжа виключно для потреб армії.

Коротко: уступки совітського уряду були уступками „частникам", буржуазійній, приватницькій стихії по тім, як виявилося, що система соціялізму безсила, щоби вигодувати людність. Це був отже **один з чергових відворотів совітської влади** для бодай хвилевої „передишки".

Чи ці потягнення вдалися? Тепер можна вже з цілою певністю сказати, **що ні**. Уступки — як усе — прийшли запізно. А у відповідь на них населення розпочало масове „хіщеніє" (розкрадання) всього, що тільки далося забрати. Людність, допроваджена голодом до розпуки, тягла все: колоски на полі, збіже з „колхозних" шпіхлірів, товари з вагонів, з „колхозних" крамниць, „колхозники" затримували собі збіже, призначене для держави, „колхозні" базарі нехтовано, а селянин — все одно приватник чи „колхозник" — тащив свій урожай до приватного купця і цілі маси зібраного збіжа, замісць іти для совітської армії, промислових центрів і державних магазинів, — продавано й розхоплювано по місцевих базарях. І то вже **новий** урожай, тобто який — після совітського права — може продаватися щойно від січня будучого року. Хвиля „хіщеній" залляла цілу країну під впливом голоду і недовіря до совітської влади. А коли це наступило — наступив і другий акт драми: **нова хвиля урядового терору.**

Коли показалося, що спізненими уступками ані нагодувати людности не дасться, ані створити нового стимулу до праці, — диктатура рішилася на **зміцнення системи страху.** Зявився новий декрет уряду, де право державної власности проголошено правом „святим і нетикальним" (запожичення з термінології царату), а кождому, хто на нього посягає — загрожено „найвищою мірою соціяльної оборони" — тобто **карою смерти.** Очевидно, в крадіжах державного майна (заграбленого в населення) — обвинувачено „куркулів" і „контрреволюціонерів", але прокуратор Вишинський признався в пресі, що ці „кулаки" в своїй противсовітській акції „ховаються в тіни", а як безпосередних злочинців висувають таки справжніх провокаторів, яких і уживають за своє знаряддя зприводу їх „клясової несвідомости і культурної відсталости"... Отже, по 15-тох літах совітської диктатури, по витребленню всіх „реакціонерів", по величезній пропагандивній праці — показується, що людність ще наскільки лишилася „клясово несвідомою", що готова йти на паску жмінки буржуазних недобитків... Це була очевидна нісенітниця, а закривала вона звичайний факт — який ні для кого вже в СССР не є тайною — що **війну проти совітської влади розпочала ціла людність...**

Але й не це є найцікавіше. Найцікавіший є третій акт драми. А саме — **що всі оті нові репресії й акти терору — перестають уже ділати.** По перше, — людність не дає себе вже залякати. По друге — більш обзнайомлені з положенням місцеві комуністичні діячі — попросту саботують драконські декрети Сталіна. Газети повні вісток про повну невдачу „хлібозаготовок", особливо на Україні, про нагінку центра на провінціональних партійців за неточне виконання декретів, за те, що крізь пальці дивляться місцеві совіти на виступи з колхозів, на продаж збіжа, на нездачу його державним органам. Ціла преса реве про потребу „чистки" місцевого партапарату, про „проклятий лібералізм" совітських судів, які не застосовують супроти „саботажників-кулаків" найвищих кар, і т. п. Що це все значить? Це значить, що **партія в цілости заломилася в своїй політиці, що її роздирають сумніви, що сама не знає, на яку ступити і дає річам бігти їх вільним шляхом, що ентузіязм совітського будівництва — сконав.** Що положення підсовітської людности таке, що з неї вже дійсно нічого не здерти, та що **навіть самі партійці відмовляються йти послушно за безумними декретами з центра.** Становище — яке разячо пригадує останні роки царату, коли то в опозицію до нього стали не лиш революціонери, а ціла людність, і навіть деякі урядові кола.

Новий фортель Сталіна не вдався: людність не далася злапати на нову вудку, довіря до влади упало, місту і селу грозить голод. А єдність і дисципліна партії — зачинає хитатись. Отсе є біляне останніх посунень Сталіна — і зловіща прогноза для большевицького режиму.

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ

З початку біжучого року Українська Господарська Академія в Чехословаччині, з ініціятиви Товариства Прихильників УГА і за його фінансовою допомогою, розпочала організацію Українського Технічно-Господарського Інституту позаочного навчання при Академії (УТГІ): При кінці літнього семестру організацію цього Інституту закінчено — розроблено програми, пляни і методи позаочного навчання та установлено відділи Інституту, а в літі залишилося лише закінчити справу оформлення правного істнування Інституту у відповідних чинників чехословацької влади.

В останніх днях міністерство хліборобства Чехословацької Републики, у якого заряді Академія знаходиться, повідомило Ректорат Академії, що міністерство дозволяє відкрити Український Технічно-Господарський Інститут позаочного навчання при УГА і затверджує статут Інституту, а також правила: проходження курсу, переведення іспитів та наведення фахових кваліфікацій закінчившим Інститут. Таким чином істнування УТГІ набуло вже формально-правної сили і фактична чинність Інституту розпічнеться з 1. жовтня б. р.

Інститут має завданням підготовляти громадян української національности до практичної самостійної технічної, сільсько-господарської, кооперативної, комерційної та промислової праці по всіх тих фахах і в тому обсязі, що входять до програми навчання Української Господарської Академії як високої політехнічної школи. Повний курс навчання в Інституті є вісім семестрів. В Інституті будуть відкриті зпочатку три відділи: 1) агрономічно-лісовий, 2) хеміко-технологічний і 3) економічний. Крім того при відділах Інституту відкривається цілий ряд фахових практичних коротко-термінових курсів та курсів з окремих предметів. Закінчивші Інститут будуть діставати дипломи з фаховими кваліфікаціями: агронома, технольога, економіста і т. д. відповідно до закінченого відділу і фаху, а закінчивші короткотермінові курси — свідоцтва відповідно до фаху курсів.

Методи позаочного навчання в Інституті побудовані так, щоби дати студентам такі фахові знання, які булиб рівнозначними зі знаннями, набутими шляхом слухання в школі. В тій цілі запроваджено комбіновану методу позаочного навчання і відбування практичних вправ у школі (в семинарах, кабінетах і лябораторіях УГА) або в місцевих відповідних закладах під керуванням відповідних фахівців, а також рівнобіжно з цим прийнято комбіновану методу індивідуального колективно-групового керування студіями шляхом систематичного й обовязкового кореспондування професорів зі студентами по кожному предметі.

Український Технічно-Господарський Інститут позаочного навчання дає можливість набути фахову освіту без витрати великих матеріяльних засобів, без перерви для студента його службової або домашньої праці і без відірвання від свого постійного місця осідку. Для української молоді УТГІ дає можливість набути високошкільну фахову освіту навіть і тим, хто в часі сучасної господарської скрути, або через свої матеріяльні малі достатки навіть перестав мріяти про високошкільні студії. Для тих, котрі, хоч і без належної фахової освіти, вже працюють практично в царині сільського господарства, сільсько-господарської промисловости, кооперації, банківництва або торговлі, УТГІ дає можливість систематичними студіями, не припиняючи свого заняття, набути фахові кваліфікації і цим скріпити своє фахове становище, або поглибити свої фахові знання. Помимо індивідуальних вигод для самих студіюючих, УТГІ обєктивно має причинитись до збільшення українських національних технічно-господарських фахово-кваліфікованих кадр, так потрібних для піднесення господарського розвитку нашого народу.

Навчання в Інституті буде платне, однак ця плата є доступна майже кождому. Вартість студій УТГІ в порівнанні зі студіями в інших високих школах буде значно меншою. Помимо того студіюючий УТГІ має ту вигоду, яку може дати лише позаочна школа, що він дістає, крім фахового знання, також фахову бібліотеку з усіх простудійованих предметів, необхідну в майбутній його практичній роботі.

Новостворений Інститут є першою нашою національно-господарською школою позаочних високошкільних студій по зразку американських і деяких европейських позаочних шкіл, однак пристосованою до наших українських умовин і потреб.

Про запис студентів до Українського Технічно-Господарського Інституту позаочного навчання Ректорат Академії в близькім часі зробить офіційне оголошення. Тимчасом для всіх тих, хто буде цікавитися умовами вступу до УТГІ та правилами про складення іспитів та вправ, канцелярія Академії висилає інформації на листовні жадання. Писати на адресу: Kancelar Ukrainske Hospodarske Akademie v Podebradech Tchecoslovaquie.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

О. К., Ню Йорк, Н. Й. — Ви переслали нам резолюцію Товариства „Буковина", в якій протестуєте проти польського фашизму, української буржуазії і взиваєте станути під керівництвом робітничо-селянських революційних партій спільно з робітничим рухом у Польщі до боротьби проти капіталізму в Польщі, за владу працюючих і за самовизначення українського народу на землях Західньої України.

Це має бути протест проти кривавих подій у ліськім повіті. Цей протест закінчуєте тим, що „Ми прирікаємо допомогти нашим братам, що кровавляться в боротьбі з владою окупанта, як морально так і матеріяльно".

Отсей протест є добрий для большевиків, а не для Союзовців, бо Союзовці, не поба-ламучені большевицькими пустими фразами, протестують не тільки словами, але й ділами. Навіть виписати резолюцію на цілу картку на машині, не є штука. Большевицькі ґазети переповнені такими резолюціями. Але про ті резолюції ніхто не знає. Наш робітник є й без резолюції цілою душею проти Польщі. Тому не ма потреби передруковувати їх пораз сотий чи тисячний. Ви закінчуєте свій протест приреченням, що дасьте поміч братам, що „кровавляться в боротьбі". Але тут треба негайної дійсної помочі, а не приречення. А про таку поміч не згадуєте.

Ми оголошували ще за часів протестів проти „пацифікації", що містимо в „Свободі", такі протести, де ті, що протестують, постаралися, щоби про їх протест згадала американська місцева преса, і коли на протестаційних вічах чи зборах була дана дійсна поміч, себто коли зібрано матеріяльну допомогу тим, що продовжують в краю нашу боротьбу за визволення.

Ви не постаралися ні про одно, ні про друге. Тому Вашої резолюції не проголошуємо.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Бр. св. Посафата, від. 217, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінґ відбудеться у вівторок, 20-го вересня, в годині 7.30 ввечір, в галі де звичайно. Проситься всіх членів прибути на час, бо є багато важних справ до вирішення. Довгуючі члени мають прийти і вирівнати свої довги, бо в противнім разі будуть суспендовані. Взивається тих членів, котрі є без роботи і не можуть платити своїх сімячних вкладок, най не встидаються і прийдуть на мітінґ повідомити про це Братство, щоб Братство прийшло їм з поміччю. Котрий член цего не послухає, то з ним поступиться після статута. — Мих. Бінашевський, предс.; А. Іванів, секр.

В. Будзиновський.

НА ДВІРЦИ ШИНИ

(Оповідання).

(2)

Ще у Львові рідний син господаря перестерігав Романа, що його батько фанатичний „москвофіл", російський націоналіст і Українців дуже любить переконувати, що Українці є лиш племенем російської нації. Роман цілком не думав на сю тему сперечатися з глухою на всі аргументи старшою генерацією. Щоби не провокувати горячих і безплідних дискусій, попросту виминав всяку нагоду розмови з отцем Постольницьким. Свого товариша Юрка Роман цілими днями не бачив. Юрко господарив і до хати приходив лиш на обід, на вечеру і спати. До старших сестер Юрка, Роман не мав приступу, бо всі три богослови приїхали не на те, щоб з їх трома дівчатами фліртував якийсь четвертий. Три пари пішли, кожда в іншу сторону, лишаючи Романа з тринацятьлітною Вірою. З такою дитиною Роман не мав про що балакати. Думав, що міг би вбити троха часу, як би пішов до ліса на гриби. Та він, міська дитина, не знав грибів; принести до хати які трійливі [illegible]. Коли так думав про ліс і про гриби, прийшла йому думка, що може в тім помогла би йому Віра. Погадав собі, що гриби вона мабуть знає, та як би пішла з ним у ліс, то ніхто й не подумав би, що він дівчину баламутить. Вийшов з хати і пустився по обійстю. Віру побачив в городі. Сиділа в борозні між двома грядками цибулі і полола. Панни Постольницькі не мали права дармувати. Мусіли помагати в господарстві, бо вони виховувалися на господині. Вільна від роботи одна або друга була хіба лищ тоді, коли до них загостив який молодий панич, що був добрим кандидатом на мужа. Побачивши Віру, Роман підійшов до плота і, стоячи за ним, призирався її роботі. Коли ще надумувався, як до неї забалакати про ліс і про гриби, вона підвелася і сама промовила до нього:

— Вам подобається така робота? Може маєте охоту помогти мені полоти цибулю? До того ви мусіли би мати який старий одяг. Як не маєте, то я дам вам велику запаску.

— Як би я осмілився помагати вам, то ви таки зараз відігнали би мене від тої роботи, бо я не знаю ріжниці між буряном і цибулею. Я виполов би одно і друге, полишаючи чисту грядку.

Дівчина розсміялася і каже:

— Такі-т наші школи, що по двайцятьох роках науки матурист не знає, що бурян, що цибуля! А знаєте ви, на яких деревах ростуть картофлі?

Роман сміючися відповів:

— Може схочете показати мені? Я волів би, щоби ви мені показали, на яких деревах ростуть гриби. Чи у вашім саді є гриби?

— В нашім саді нема дерев з грибами, бо мій тато не міг роздобути грибових щеп. Гриби є аж в лісі.

— Я дуже радо пішов би до ліса на гриби, та не маю такого, що показав би мені, де ті грибові дерева.

— А якби я жертвувалася на провідника, ви пішли би?

— Хоч би й зараз!

— Я волю ходити на гриби, як полоти, та не маю з ким. Сама боюся ходити по лісі.

— В тім лісі сидять опришки? Може й вовки є?

— Сей ліс цілком безпечний. Нема ні опришків ні вовків. Давніще, як я ще була менша, я не боялася. Сего літа чогось боюся. Боюсь зійтися з яким мущиною.

— Як не боїтеся зі мною, то ходім!

— Лиш заждіть хвилину! — дівчина скрикнула врадувана, вистрибнувши з буряну. — Взуюся, бо боса до ліса не піду. Також возьму два кошечки. Один для себе, другий для вас.

Віра побігла до хати і по хвили вийшла взута, з двома кошиками в руках. Роман не призирався їй, отже й не помітив, що вона не лиш взута, але й свіжо причесана, напудрована і цілком переодіта. Лише його ніс почув якусь перфуму. До ліса було недалеко. Ідучи туди, обоє мовчали. Роман не знав, про що балакати з такою дитиною. Вона не мала смілости розпочинати розмову, бо зі старшими паничами ще ніколи не балакала без очевидної потреби, а бо як той старший перший не забалакав до неї. Аж коли доходили до ліса, вона спитала недовірчиво скоса позираючи на нього:

— Чи ви справді думаєте, що гриби ростуть на деревах?

Роман розсміявся і відповів:

— Хоч я виріс у місті і гриби видів лише у перекупки на ринку, або вже всмажені на тарели, то аж такий дурний, щоби грибів шукати на деревах, я не є. Та що правда, я боявся би їсти ті гриби, які сам знайду. Я лиш знаю, що є якісь голубінки, моримухи, буківці, печериці. Як вони виглядають, я не знаю.

— Я знаю всі гриби дуже добре — Віра чваннлася, — Знаю, котрі можна їсти, котрі трійливі. Знаю, котрі смачні, котрі без смаку. Як підете зі мною двічі, тричі, то й ви будете знати всі гриби.

Курс про гриби розпочала таки зараз. Зачала від пояснення, що буківців, чи як то кажуть, правдивих грибів у глибині густого ліса нема. Вони бувають головно краями ліса, на галявках і в інших таких місцях, до яких доходить сонце. На який гриб попали, Віра назвала його і сказала, який він. До кошів брали тільки буківці. В полудне вернулися до хати з повними кошами.

Роман вже міг сам ходити на гриби, бо вже знав їх і знав де шукати. На другий день не гадав трудити Віри, та вона сама зачепила його, питаючи, чи не пішов би ще раз. Знов пішли обоє. Першим разом була тема до балачки, бо Віра вчила Романа грибознавства. Що знала про гриби, се вже сказала. І Романови не стало теми до балачки. Він не знав, про що з такою дитиною можна балакати, про що не можна. На добавок не знав, як до неї звертатися: казати їй „ти", чи „ви"?; „Віро", чи „панно Віро?". Якийсь час лявірував так, щоби не треба було сказати ні „ви", ні „ти".

(Далі буде).

І в горю серце тоне —
Хоч бурі йдуть і громи бють
Та вже не вбе нас вража лють,
Не розідять кордони.
Зійшло на нашім полі,
Бо ясне сонце вже з імли
Юнацтва тисячі зросли
У нашій „Рідній Школі".

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО НАШУ ІНТЕЛІҐЕНЦІЮ.

Добрий батько і добра мати дбають за своїх дітей. Дбають про їхню освіту й про те, щоби їм було добре жити на світі. Добрі родичі готові навіть і життя своє посвятити, або й віддати для добра своїх дітей.

Такими батьками і матерями є для цілого народу добра інтелігенція. Правда, що то часто сиплються громи на ту інтелігенцію, а часом і заслужено, але я, як звичайний собі робітник, приглядаючися десятками літ праці нашої інтеліґенції, мушу признати, що ми маємо багато ревних, щирих, чесних і ідейних інтеліґентів.

А хто вчитується в історію нашої останньої визвольної боротьби, той, коли не хоче бути несправедливим, мусить признати, що наші інтеліґенти ту боротьбу розпочали, вони самі й орґанізували, самі були між тими, що йшли в перший вогонь, і самі поклали свої голови нарівні зі своїм меншим братом. З духа нашої інтеліґенції вийшли гарні оповідання чи пісні, що піддержували у нас боєвого духа і любов до нашого народа, нашої старовини. Вчитуючися в те, що діється в ріднім краю, бачимо, що наші молоді інтеліґенти не падають духом, хоч вони поневолені, а далі орґанізують революційну боротьбу з ворогами.

Та я не розумію під словом „інтеліґенти" самих тільки великих учених, з університетами і докторатами. Бо от в Америці маємо інтеліґентів без дуже високих шкіл, а вони ведуть добру роботу. Таким інтеліґентам треба завдячувати, що наш славний У. Н. Союз так гарно розвинувся. Покійний Семен Ядловський був примі́ром такого інтеліґента й ревного народного робітника.

Що зробили наші інтеліґенти для нашої іміґрації, пізнати найкраще по тій роботі, яку виконала наша „Свобода". Хай кождий з нас, так як і я, вдариться в груди і спитає себе, чим він був, як приїхав до Америки, а чим він став, читаючи „Свободу" і виховуючись під її впливом. Рік за роком вона нас перероблювала, вчила й виховувала на характерних українських громадян. А чого не можна було осягнути газетою, то осягали редактори й інші наші інтеліґенти своїми промовами на вічах, концертах і ріжних національних святах та маніфестаціях.

А тепер хто то займається в Америці справою будучности нашої іміґрації? Чи не наш У. Н. Союз і чи не „Свобода"? Таж чейже могли би ті наші інтеліґенти сидіти собі тихо на своїх посадах і побирати свої платні; але бачимо, що вони того не роблять, а заставляють нас думати про майбутнє, реформують себе, нашу орґанізацію і ціле наше життя в Америці. І є в Бозі надія, що з тої спроби вийде добро. А я під старші літа тішуся, що ми йдемо вперед, що маємо чимраз далі ліпші інтеліґентні сили, бо тим робом ми скорше піднесемося в Америці й більше зможемо дати поміч рідному краєви.

Н. Костів,
Озон Парк, Н. Й.

Я ХОЧУ ТЕРПІТИ.

Я хочу терпіти враз з ними
За Тебе, Україно бідна,
Ніж в чужині у щастю жити,
Аж доки не будеш свобідна.

Я хочу терпіти всі муки
І смерти не боюсь ніколи,
Щоб наші внуки і правнуки,
Як ми, — не були в неволи.

Я хочу боротись з катами!
Вони мого брата убили;
Он, гляньте, далеко полями
Лиш видно — могили й могили...

Дмитро Захарчук.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за серпень 1932 року.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 42. Микитин Марія.
В. 137. Мацюк Володимир.
В. 173. Далеба Марія.
В. 234. Фуртас Стефан.
В. 259. Сатмарій Юрій.
В. 299. Кузина Теодор.
В. 330. Бобак Катерина.
В. 331. Хань Анна.
В. 344. Присташ Анна, Перусич Альбіна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Новак Фемій.
В. 7. Ґут Марія.
В. 8. Стимберський Михайло, Несевич Стефан.
В. 14. Галущак Василь.
В. 18. Башта Марія, Івах Теодор, Зопко Микола.
В. 26. Качо Андрій св.
В. 28. Шимський Микола, Шимська Анна.
В. 31. Гелер Йосиф.
В. 34. Яцишин Олена.
В. 37. Палюк Франка.
В. 48. Пех Клементій.
В. 65. Андросечко Катерина, Андросечко Іван.
В. 67. Семчишин Василь.
В. 73. Волович Михайло.
В. 78. Виняр Іван, Бончак Михайло, Котляр Теодор.
В. 85. Шморгун Лев.
В. 95. Ґіль Олекса.
В. 96. Пилипко Дмитро, Пилипко Марія, Трухман Захарій, Ревт Сенько.
В. 98. Крестинич Петро, Павук Андрій, Лукасик Аполонар, Курила Максим.
В. 102. Щур Теодор, Кардамаш Йосиф, Сенчина Йосиф, Сенчина Івана, Сенчина Стефанія, Сенчина Марія Валерія, Сенчина Г. Володимир, Сенчика Еленора.
В. 110. Лібрик Олекса.
В. 114. Зилінський Михайло, Зилінська Паранька.
В. 116. Михальчишин Олекса, Михальчишин Анна.
В. 121. Кісілевич Йосиф.
В. 135. Матерна Йосиф.
В. 147. Радьо Катерина, Радьо Михайло, Падус Петро, Олійник Марія, Олійник Гаврило.
В. 153. Палій Микола.
В. 155. Ходань Михайло, Стечишин Стефан.
В. 159. Сика Григорій, Сахрин Григорій.
В. 160. Варварчин Теодор.
В. 146. Махнич Микола.
В. 165. Косар Данило, Дудик Василь.
В. 170. Сілецький Йосиф.
В. 177. Лучка Бронислав.
В. 183. Фариняк Михайло.
В. 186. Ґаволовська Марія, Сухиня Феня.
В. 187. Фесолович Анастасія, Фесолович Лука.
В. 192. Терешко Павло, Бундик Михайло, Бундик Катерина, Дрозд Іван.
В. 193. Угляк Катерина, Угляк Теодор, Тутко Микола, Тутко Сенько, Януш Анеля, Януш Войцех, Чумак Марія, Чумак Володимир, Михалина Михайло, Отрок Трофим, Отрок Розалія, Ґналь Марія.
В. 206. Ґурбель Стефан, Ґурбель Михайлина, Корнелюк Марія, Корнелюк Василь, Сусла Григорій.
В. 210. Шиманський Мирослав, Яхницький Василь.
В. 216. Менцінська Юлія.
В. 217. Нищук Ілько, Нищук Анастасія.
В. 218. Яворський Михайло, Витишин Іван.
В. 225. Коробій Іван, Броницька Марґарета, Броницький Пилип.
В. 227. Рушняк Петро, Рушняк Ева, Цап Катерина, аЦп Стефан, Цап Стефан, Цап Петро.
В. 229. Смалиниць Андрій, Мозейко Анна, Мозейко Олекса, Дубій Анна, Дубій Василь, Домінь Федор, Домінь Марія, Савкулич Іван, Савкулич Михайло, Савкулич Григорій, Савкулич Ева, Брик Марія, Москалик Марія, Цурій Стефан, Цурій Катерина.
В. 230. Горбаль Явдоха, Горбаль Теодор.
В. 235. Андриц Юрій.
В. 243. Мишкевич Василь, Мишкевич Іван.
В. 247. Білик Іван.
В. 259. Білик Марія, Мочиловський Стефан, Німчук Василь, Максим Іван.
В. 266. Ференц Григорій, Квас Михайло, Дух Іван, Дух Антошка, Михальчишин Іван, Михальчишин Марія, Михальчишин Анна.
В. 276. Глиста Іван, Глиста Катерина, Муральчик Настуня, Муральчик Григорій, Карасик Каролина, Карасик Марія, Бабяк Михайло, Бабяк Анна, Столяр Юстина, Мандзяк Йосифа, Фізер Ева, Ґеряк Марія, Ґруна Теофіля, Ґебет Теодор, Кібаш Анна, Галабан Дмитро, Стефанович Евген, Мидяновська Анна.
В. 279. Корда Василь, Корда Параскевія.
В. 293. Дибак Лев.
В. 300. Іваничко Михайло, Вожний Теодор, Вожна Федуня.
В. 301. Кошинський Теодор, Новосад Яким, Новосад Яким.
В. 304. Попелюк Андрій, Зеньо Андрій.
В. 324. Луцик Яким.
В. 326. Скарбовський Яків, Ґуральчук Палажя, Ґуральчук Мартин, Ціздак Петро, Мечніковський Франко, Ходневич Андрій.
В. 352. Шуригайло Михайло, Шуригайло Розалія, Лема Петро, Шуригайло Стефан.
В. 359. Юпик Анна.
В. 361. Хаядій Яків, Петрівський Петро.
В. 367. Ромач Тимко, Білик Микола, Білик Марія, Бабій Василь, Сорохтей Іван, Феодоришин Іван.
В. 368. Куцярська Текля, Куцярський Петро.
В. 369. Пшик Феня, Пшик Григорій.
В. 381. Плішка Юрій.
В. 385. Зубрицький Антін, Зубрицька Текля, Ясінський Іван, Скобар Параскевія, Скобар Іван, Романюк Стефан.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 42. Бродська Анастасія, Бродський Василь.
В. 75. Вайда Іван.
В. 123. Угляк Теодор, Угляк Катерина.
В. 140. Терлецький Іван.
В. 151. Касич Марія, Касич Анна.
В. 163. Прешляк Катерина, Прешляк Павло.
В. 178. Скроцька Ольга Марія.
В. 220. Лехів Петро.
В. 251. Леміщук Павло, Леміщук Евдокія.
В. 320. Слободзян Йосиф.
В. 345. Проскурник Анастасія, Деніс Анна, Деніс Микола.
В. 378. Панас Катерина, Панас Йосиф, Барняк Олекса.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 2. Соловій Григорій.
В. 7. Чесляк Анна, Чесляк Іван, Костик Роман, Вера Василь.
В. 8. Пилипишин Евфрозія, Василець Павло, Михальчих Марія, Мадараш Дмитро, Пилипко Магда, Матіяшовський Іван, Вержховський Ігнатій, Кучман Петро.
В. 18. Лабовський Іван, Лабовська Анна.
В. 21. Варський Василь, Пратко Катерина.
В. 23. Карпиня Василь.
В. 24. Костюк Василь, Костюк Анна, Токарчик Іван.
В. 33. Добжанська Олена.
В. 34. Фурдин Анна, Фурдин Василь, Фрелик Катерина, Фрелик Микола, Фрелик Стефан.
В. 39. Пельц Ева.
В. 40. Воложанська Анна.
В. 44. Яремчук Стефан.
В. 66. Вільховий Петро, Вільхова Анна.
В. 74. Проць Михайло.
В. 75. Ананевич Данько.
В. 76. Пелехович Йосиф, Громада Іван, Заричанський Михайло, Коваль Олекса.
В. 78. Торнавчик Антін, Вavращко Антін, Бокчак Андрій, Ленарт Іван, Лесяк Петро, Челенда Стефан, Якобовський Іван, Паламар Олекса.
В. 82. Пославський Микола.
В. 85. Ковальчук Петро, Процько Марія, Мамрич Марія.
В. 95. Меч Теодор, Меч Василь, Меч Михайло.
В. 97. Кметь Михайло.
В. 100. Причинич Юлія.
В. 102. Паплик Анна.
В. 106. Павлюк Григорій, Медій Яків, Медій Анна, Медій Марія.
В. 109. Чая Тома, Курник Андрій, Лусе Петро, Мороз Катерина, Мороз Микола, Щепко Марія, Щепко Дамян, Новак Роман.
В. 110. Завальницький Іван.
В. 114. Стаćько Іван, Маркович Іван, Кривень Стах, Бабяк Михайло.
В. 120. Вітошинська Катеирна, Вітошинський Томко.
В. 121. Фалинський Михайло, Фалинська Анна, Бих Семен, Городницький Яцко, Городницька Франка, Курейко Григорій.
В. 130. Дзюма Евген.
В. 131. Рачок Михайло, Рачок Параска, Смук Розалія.
В. 135. Ґлушко Софія, Ґлушко Дмитро, Підкалицький Андрій, Підкалицька Марія, Мащак Йосиф, Мащак Катерина, Клим Антін, Клим Йосиф, Рудяк Дмитро, Андрейко Теодор, Тунко Галя, Тунько Микола, Кокус Мартин, Колтун Антін, Голобенько Григорій, Голобенько Марія, Голобенько Іван, Терлецька Марія, Терлецький Іван, Терлецький Михайло.
В. 139. Ламацький Володимир.
В. 146. Михальчук Анна.
В. 160. Сташків Теодор.
В. 162. Ковальчук Катерина, Ковальчук Іван.
В. 164. Сиса Остап.
В. 168. Білінська Анна, Білінський Іван.
В. 169. Комаринський Йосиф, Яців Михайло, Маслей Йосиф, Градовій Петро.
В. 177. Кендигалюк Марія, Пилипів Анастасія, Пилипів Павло, Рой Федор, Ковалевська Олена.
В. 181. Пагут Гринько.
В. 180. Ґбур Йосиф, Угрин Йосиф, Олейник Захарій, Бурдяк Михайло, Сорока Целько, Гричкевич Йосиф.
В. 192. Гарбера Анна, Семенів Лука.
В. 193. Молодик Петро, Дзюрняк Стефан, Папсон Михайло, Папсон Берта, Брудний Стах.
В. 209. Далівська Анна.
В. 212. Пугач Анна, Пастернак Марія.
В. 213. Незнайомський Андрій, Бурбела Василь, Яворський Петро, Козак Іван, Зимяк Наум, Лукасевич Антін, Кобрин Михайло, Кобрин Василь.
В. 214. Боднар Іван.
В. 218. Єдинок Михайло.
В. 219. Стахура Гаврило.
В. 220. Томашевський Іван.
В. 222. Половій Михайло, Каспир Гарасим.
В. 226. Стах Віра.
В. 227. Звір Катерина, Рушняк Олекса, Рушняк Анна.
В. 229. Гандзьо Катерина, Кость Михайло, Кость Іван, Кость Анна, Гайдучок Параска, Ґурський Станислав.
В. 230. Домиха Ева, Гучко Василь.
В. 234. Чечіль Хрестина.
В. 235. Проць Магдалина, Проць Іван, Афтанас Йосиф, Афтанас Марта, Денько Михайло, Денько Ева, Масник Павлина, Бобак Антошка, Бобак Леон.
В. 238. Медвідь Стефан, Антонюк Сава, Волощук Ілько.
В. 245. Лещук Павло.
В. 247. Особа Марія, Особа Теодор.
В. 262. Зановяк Йосиф, Зановяк Анастасія.
В. 266. Варшона Яків, Вовнянка Василь.
В. 268. Білик Теодор.
В. 270. Панас Леон.
В. 274. Теодософф Борис, Теодософф Катерина, Пус Марія, Пус Михайло, Пус Василь, Пипяк Василь.
В. 276. Цилюх Катерика, Гливяк Микола, Гомзяк Стефан, Ґешкевич Анна.
В. 282. Каний Тома.
В. 285. Орловська Софія.
В. 292. Градовський Андрій.
В. 295. Гнатів Григорій.
В. 300. Турчик Анна, Турчик Іван.
В. 301. Медик Михайло.
В. 308. Домитрів Іван.
В. 303. Кравчук Іван.
В. 312. Гулей Анна.
В. 313. Роговська Анна, Плакса Іван, Мачинько Григорій.
В. 321. Белюх Григорій.
В. 333. Пукей Розалія.
В. 335. Гайдамаха Микола.
В. 340. Валанда Теофіля.
В. 341. Креницлова Йосиф.
В. 342. Гадиняк Василь, Баюс Стефан.
В. 345. Панчишин Василь, Панчишин Анна.
В. 360. Костюк Стефан, Дзвібайло Петруня, Кузь Петро, Кузь Катерина, Яйко Катерина.
В. 363. Матис Катерина, Матис Франко.
В. 364. Насаль Іван.
В. 367. Фіцак Іван.
В. 383. Муц Йосиф, Шимра Андрій.
В. 385. Лазовська Анна, Сухорович Марія, Серота Володимир, Дмитрук Флоренса, Дмитрук Микола, Філіпович Дмитро, Согорович Іван, Бачинська Ангелина.
В. 401. Копильчак Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 76. Дмитрик Стефан, Дмитрик Софія.
В. 94. Слободзян Йосиф.
В. 97. Окрепкий Іван.
В. 147. Касич Марія, Касич Анна.
В. 193. Угляк Теодор, Угляк Катерина.
В. 217. Верещак Ілько.
В. 260. Котович Анастасія.
В. 270. Демко Іван, Демко Катерина.
В. 276. Прешляк Павло, Прешляк Катерина.
В. 330. Прунько Григорій.
В. 350. Кресан Михайло.
В. 385. Праскурник Анастасія, Денис Микола, Денис Анна.
В. 390. Скроцька Ольга Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 253. Пилипів Катерина.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Мацюк Ігнатій.
В. 8. Куречин Андрій.
В. 20. Романів Андрій.
В. 29. Радко Теодор.
В. 38. Питель Іван.
В. 45. Карнав Іван.
В. 104. Шут Йосиф.
В. 179. Андрувс Володимир.
В. 185. Мощар Сильвестер.
В. 206. Ґурбель Стефак.
В. 267. Олещук Ігнатій.
В. 278. Томко Іван.
В. 282. Мерва Анна.
В. 291. Шевчук Василь.
В. 301. Петрина Василь.
В. 310. Шимко Паська.
В. 320. Копеляк Марія.
В. 341. Петрик Антін.
В. 361. Мілещук Марія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком серпня 1932 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	20,066
В місяци серпні 1932 р. принято нових	10
В місяци серпні 1932 р. принято наново	197
В місяци серпні 1932 р. принято з переступними листами	22
Разом	20,295
В місяци серпкі 1932 р. суспендовано	239
В місяци серпні 1932 р. відійшли з переступними листами	21
В місяци серпні 1932 р. відійшли зі зворотами в готівці	1
В місяци серпні 1932 р. померли	19
Разом	280
З кінцем серпня 1932 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	20,015

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	7
В клясі А.	на $ 250	350
В клясі А.А.	на $ 500	5,377
В клясі В.	на $ 750	815
В клясі С.	на $1000	12,368
В клясі В.В.	на $1500	285
В клясі С.С.	на $2000	91

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	131
В клясі О-1000	на $1000	125
В клясі О-1500	на $1500	5
В клясі О-2000	на $2000	2
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	85
В клясі Р-1000	на $1000	144
В клясі Р-1500	на $1500	4
В клясі Р-2000	на $2000	4
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	132
В клясі Е-1000	на $1000	85
В клясі Е-1500	на $1500	4
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
	Разом	20,015

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 20. Ґулявська Стефанія, Ґулявський Василь.
В. 27. Фанґа Володимир.
В. 42. Калинь Анна.
В. 90. Канінець Павлина.
В. 156. Новак Володимир.
В. 174. Савран Іван Артемій.
В. 220. Погребний Іван.
В. 243. Яагола Олена.
В. 270. Кулич Ольга, Кулич Юлія, Кулич Іван.
В. 282. Староушний Стах, Староушна Марія Катерика.
В. 330. Бобак Анеля.
В. 354. Терандій Павло, Терандій Іван.
В. 367. Дмитрів Слава Олеся.
В. 384. Буткевич Софія.
В. 385. Горощук Володимир.
В. 388. Мороз Володимир, Мороз Анна, Мороз Йосиф.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Гамуляк Ева, Гамуляк Іван, Гамуляк Анна.
В. 18. Башта Олена, Зопко Олена, Павук Анна, Зопко Стефанія, Зопко Павлина, Запко Микола, Зопко Домінік.
В. 48. Більська Варвара, Більська Вайолет, Більська Долориса.
В. 6. Андрусечко Олена, Андрусечко Анна.
В. 67. Семчишин Вулька.
В. 86. Полубняк Стефан.
В. 98. Курила Анна, Курила Андрій, Курила Олена, Крупа Максим, Крупа Марія, Крестинич Олена, Павук Іван, Павук Марія.
В. 102. Сенчина Дорота, Сенчина Михайло, Сенчика Едвард, Сенчина Олекса.
В. 132. Волос Марія, Волос Катерина.
В. 147. Радьо Петро, Радьо Іван, Радьо Василь, Радьо Теодор.
В. 160. Варварчин Василь.
В. 270. Мушинська Марія, Лушинська Ольга, Мушинський Йосиф, Мушинський Михайло, Мушинський Володимир, Павлик Ольга, Павлик Володимир, Павлик Олена, Павлик Іван, Качмарик Марія, Тесаровська Марія, Тесаровський Олекса, Тесаровський Мирослав.
В. 177. Лучка Тома, Лучка Анна, Лучка Стах.
В. 193. Януш Олена, Януш Йосифа, Угляк Розалія, Лещишин Михайло, Лещишин Іван.
В. 206. Ґурбель Михайло, Ґурбель Мирослава, Ґурбель Олеся.
В. 210. Шиманська Йосифа, Шиманський Михайло, Шиманський Федьо.
В. 217. Чапранський Михайло, Чапранський Іван.
В. 225. Бронецький Пилип, Бронецький Андрій.
В. 243. Мишкевич Олена, Мишкевич Григорій, Мишкевич Павлина, Мешкевич Стефанія.
В. 259. Мочаловський Андрій, Максим Антін, Максим Юлія, Мушинська Франка.
В. 266. Квас Ольга, Квас Марта.
В. 276. Лаврик Стах, Марковський Іван, Марковський Богдан, Марковська Ольга, Ґебет Марія, Ґебет Йосиф, Затцей Михайло мол.
В. 296. Зелінська Іванна.
В. 299. Шміґельський Павло, Шміґельська Філмена.
В. 300. Вожний Михайло.
В. 321. Цюх Марія.
В. 324. Луцик Анна, Луцик Йосиф.
В. 336. Сич Стах.
В. 341. Вожний Михайло, Вожна Павлина.
В. 352. Шуригайло Володимира, Шуригайло Стефанія, Шуригайло Володимир, Шуригайло Йосиф, Шуригайло Стах.
В. 367. Сорохтей Стефан, Сорохтей Анастасія, Сорохтей Павло, Сорохтей Михайло, Сорохтей Марія.
В. 369. Пшик Катерина, Пшик Теодор, Пшик Михайло.
В. 400. Кондор Михайло.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 42. Броцький Микола, Броцький Михайло.
В. 123. Угляк Розалія, Лещишин Іван, Лещишин Михайло.
В. 163. Семенюк Софія.
В. 220. Лехів Анна.
В. 361. Курило Стефан, Курило Катерина, Курило Іван, Курило Йосиф.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 2. Соловій Евгенія, Соловій Ольга, Соловій Славко.
В. 7. Ґут Марія.
В. 8. Кучман Олена, Кучман Анна, Кучман Стефан, Кучман Петро, Пилипишин Афрозія, Пилипишин Михайло, Полипко Марія.
В. 24. Костюк Катерика, Костюк Олекса, Костюк Марія, Костюк Зонька.
В. 28. Шимська Анна, Шимський Михайло, Шимський Микола, Шимський Ілько, Білій Павло, Біла Марія.
В. 31. Якубів Франка, Якубів Марія, Якубів Йосиф, Якубів Стефан, Томко Анна, Томко Катерина.
В. 33. Харидчак Анеля, Харидчак Меляніа, Харидчак Надія, Харидчак Наталія.
В. 34. Яцишин Катерина, Бандирський Володимир, Фурдин Емілія, Фурдин Іван, Фрилен Володимир.
В. 38. Юрчак Василь.
В. 63. Химка Джені.
В. 64. Ґайда Розалія.
В. 65. Фучила Параскевія, Фучила Ева, Фучила Михайло, Ощип Розалія.
В. 67. Хіровська Стефанія.
В. 63. Караїм Анна.
В. 85. Ковальчук Олена, Ковальчук Петро.
В. 90. Придибаш Андрій, Придибаш Микола, Придибаш Петро, Придибаш Семко, Дудун Марія, Дудун Анна, Дудун Василь, Дудун Дмитро, Височанська Емілія.
В. 94. Холевка Роберт.
В. 95. Мич Петро.
В. 98. Микуляк Дарта, Микуляк Іван.
В. 100. Войтович Йосиф.
В. 104. Федейко Стефанія, Федейко Розалія, Федейко Дван, Федейко Іван.
В. 106. Медій Франко, Медій Володимир.
В. 109. Курник Олена, Курник Михайло, Курник Павлина, Курник Катерина, Мороз Михайло, Мороз Анна, Мороз Софія, Мороз Марія, Мороз Іван, Мороз Микола.
В. 112. Кваснок Тома, Потюк Микола, Потюк Михайло, Потюк Павлина, Подоляк Катерина, Подоляк Іван, Васяль Григорій.
В. 114. Войт Йосиф, Войт Анна, Войт Стефан, Войт Марія, Войт Софія, Маркович Микола, Маркович Юлія, Маркович Анна.
В. 116. Чичота Ольга, Чичота Стефанія, Чичота Роман.
В. 128. Зазуля Михайло, Зазуля Йосиф, Зазуля Каролина, Зазуля Стефан.
В. 131. Ільків Михайло.
В. 136. Харитан Микола, Харитан Стефан.
В. 139. Ламацький Петро, Ламацька Стефанія, Ламацька Анастасія, Ламацький Олекса, Ламацька Розалія, Ламацький Стах, Ламацький Йосиф.
В. 168. Максимович Ольга, Максимович Анна, Максимович Марта, Білінський Василь.
В. 192. Сименів Катерина.
В. 193. Папсон Едвард, Папсон Йосиф.
В. 217. Білей Марія, Білей Анна.
В. 218. Матильський Йосиф, Матильський Івак, Кульчицький Тома.
В. 219. Стахура Михайло.
В. 226. Стах Юрій, Стах Ірина.
В. 227. Рушняк Іван.
В. 234. Ґай Катерина, Ґай Василь, Пілат Михайло, Пілат Катерина.
В. 235. Проць Василь, Проць Агафія Ірина, Проць Луця, Денько Михайло, Денько Марія, Масник Марія, Масник Олена.
В. 237. Шпир Теодор.
В. 239. Паращак Ольга, Паращак Володимир, Паращак Марія.
В. 240. Сорока Стефан, Сорока Петро, Сорока Катерина, Сорока Іван, Сорока Анна, Сорока Микола, Сорока Павло.
В. 263. Зарічний Іван.
В. 268. Білик Володимир.
В. 270. Панас Емілія, Панас Михайло.
В. 274. Пус Лука.
В. 275. Кшижановський Тадеуш.
В. 276. Полуга Дорота, Полуга Іван, Карачок Елисавета, Карачок Александрія, Шведюк Олена, Домарацька Олена, Домарацький Микола, Шведюк Микола.
В. 282. Парибус Ростислава, Парибус Ольга, Парибус Емілія, Староушний Стах.
В. 296. Тулебич Марія.
В. 300. Турчик Дван, Турчик Марія, Турчик Катерина.
В. 301. Медик Анна, Медик Фтома.
В. 308. Евинська Франка.
В. 309. Ярушевська Ольга, Ярушевська Марія, Ярушевська Анна, Ярушевська Розалія.
В. 318. Градковська Олена, Градковський Олекса.
В. 321. Садівська Розалія, Садівський Іван, Садівська Олена, Садівський Йосиф, Цюх Марія, Цюх Йосифа.
В. 326. Фордина Михайло, Дордина Марія, Фордина Франка, Фордина Олена, Фордина Чеслава, Фордина Флорія, Лісна Йосифа, Гнатко Юлія, Соколовський Іван, Соколовська Олена.
В. 327. Дусенчук Евген, Дусенчук Леок.
В. 333. Махнич Василь.
В. 341. Мовчко Петро, Мовчко Михайло.
В. 342. Гадиняк Йосиф, Гадиняк Анна.
В. 349. Бобич Стефан.
В. 358. Ділай Іван.
В. 363. Гумень Стефанія, Гумень Анна.
В. 364. Лалюк Ольга.
В. 372. Раткович Ольга.
В. 385. Лозовський Володимир, Лозовський Павло, Мельниковський Теодор, Сопотюк Стефан, Согорович Володимир, Согорович Антін, Дмитрук Анна, Дмитрук Володимир.
В. 400. Сеймівський Стах, Сеймівська Анеля.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 76. Дмитрик Антін, Дмитрик Марія, Дмитрик Іван.
В. 97. Окрепкий Юрій, Окрепка Анастасія.
В. 193. Лещишин Іван, Лещишин Михайло, Угляк Розалія.
В. 270. Демко Анна, Демко Стефан.
В. 276. Семенюк Софія.
В. 326. Сенків Йосиф, Сенків Марія, Сенків Анна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 94. Швалер Михайло.
В. 126. Кіц Анна.
В. 137. Мацюк Володимир.
В. 212. Канюк Марія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 218. Бусько Іван.
В. 276. Лаврик Стах.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 276. Затцей Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком серпня 1932 р. було в У. Н. С. дітей членів	12,487
В місяци серпні 1932 р. принято нових	23
В місяци серпні 1932 р. принято наново	108
В місяци серпні 1932 р. принято з переступними листами	11
Разом	12,629
В місяци серпкі 1932 р. суспендовано	217
В місяци серпні 1932 р. відійшли з переступними листами	14
В місяци серпні 1932 р. відійшли до повнолітних членів	4
В місяци серпні 1932 р. відійшли ка безплатне обезпеч.	2
В місяци серпні 1931 померли	1
Разом	238
З кінцем серпня 1932 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	12,391

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	11,012
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,379
Разом	12,391
З кінцем серпня 1932 р. в У. Н. С. було всіх обезпечених	32,406

У В А Г А

[...]стру кождий відділовий урядник [...]лен Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць серпень 1932 р. як суспендовані або виключені за неплачене місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом орґанізації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (вересня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця вересня 1932 року, то в жовтні 1932 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци серпні 1932 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци вересні 1932 р., бо на другий місяць, то є в жовтні 1932 р. стратять всі членські права і моглибй бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

А.: То цікаве, як деякі люди можуть так легко переходити з партії до партії.

Б.: Щож тут дивного? Як часто одяг переходить із чоловіка на чоловіка, вкінці з нього лише лахи, дістаються до фабрики, а потім з тих лахів зроблять у фабриці найкращий кабінетний папір.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

PASSAIC, N. J.

Play given by Ukrainian Club.

The St. Nicholas Ukrainian Club will present a play entitled "Hands Up," Saturday evening, Oct. 1, 1932 which will be staged at the St. Nicholas Ukrainian Hall, 212 President Street, Passaic.

"Hands Up," a farce with a moral, in three acts, is written by John K. Stafford. The play is under the supervision of John Chowanec who successfully directed the St. Nicholas Ukrainian Club's initial effort at dramatics last year with the presentation of "Whiskers" and "Count von Habbenicht." The scenery and stage setting is in the hands of Adam Slivka.

The resume of the cast is: Henry Alden, inventor, played by Stanley Adams; his wife Mary, Antoinette Potlawski; his daughters, Helen, Ann Slota; Sarah, Mary Kucha; admirer of Helen, Percival Spencer, Al Chowanec; president of Betterment Club, Mrs. Semberton-Mort, Marian Adams; maid Rose, Olga Kucha; toughs, Mac who turs out to be the hero, Emil Chowanec; Andy, Michael Dublanica and Bick, Andre Kucz Kuda.

Dancing during intermissions and upon conclusion of the acts will be enjoyed by those who attend.

Tickets may be secured from the members or at the club house at 212 President Street, Passaic.

Marian Adams, Corr. Sec'y.

—o—

КРОМПТОН, Р. АЙ.

Попри шикаґовську виставу.

На поклик громадянина Василя Федоровича скликано дня 11. вересня наради в справі участи Українців у Світовій Виставі в Шикаґо, Ілл. На наради прибули члени обидвох товариств і обидва молодечі клюби, які тут істнують.

Були теж гості з Провіденс і інших місцевостей.

Збори відкрив гром. Василь Сподарик, секретар 246 відділу У. Н. Союза, пояснивши зібраним ціль нарад. Проводив нарадами гром. Іван Кравчук, а секретарював гром. Г. Притула.

По дискусії присутні заявилися за допомогу Головному Комітетови в Шикаґо в улаштованню вистави, але з тим, щоби Комітет вияснив ту справу обширніше, та щоби українські часописи також заговорили про це в редакційних статтях.

На внесення Г. Притули ухвалено, щоби всі місцеві товариства перевели збірку на допомогу виставі. Для провірення цеї збірки і допомоги в тій роботі вибрано комітет з 5 людей. До комітету ввійшли отсі громадяни: М. Дудка, В. Сподарик, В. Федорович, Д. Дулеба і Г. Притула.

Григорій Притула, секр.

—o—

КЛІВЛЕНД, О.

Величавий Ювилей Союзового Братства.

День 5. вересня був памятним днем не тільки для Братства св. Петра й Павла, 202 відділу У. Н. Союза, але для всіх відділів нашої організації й для цілого українського загалу в Клівленді. В той день відсвятковано 30-літній ювилей істнування цього Братства.

Вже рано видно було громади Союзовців і гостей, як збиралися біля укр. кат. церкви. Опісля всі вони зійшлися в церковній галі, де до них промовив предсідатель відділу, громадянин М. Притуляк. По молитві за померших членів усі вийшли на двір і готовилися до походу, а Братство стануло зі своїми членами до фотографії. Все те відбувалося на парохіяльнім городі.

Потім рушили зібрані походом на 14 улицю, до Українського Народного Дому. В поході було до 5,000 учасників. Приґравали дві українські банди, Січова й Молодеча, під проводом гром. Леська. Похід виглядав так:

На переді несли всі прапори, а потім слідувала Січова Банда, а далі Січовики з Січи ім. Вітовського, діточий відділ, Танцюристи Школи Укр. Танку, Сестрицтво У. Н. Союза, від. 112, Сестрицтво „Просвіта", від 260 У. Н. С., Запорожська Січ, від. 334 У. Н. С., Товариство „Сокіл", від. 336 У. Н. С., Братство св. о. Николая, від. 341 У. Н. С., Товариство „Згода", від. 358 У. Н. С., Бр. св. Василія Великого, від. 364 У. Н. С., Бр. св. Духа, від. 108 У. Н. С. з Лейквуд, О.

Святочний концерт розпочався в годині 12.30 зполудня. Свято відкрив гром. Притуляк, а вступне слово виголосив адвокат О. Е. Маліцький. По нім говорив найстарший член-основатель Братства, громадянин Семен Брунарський, котрий був першим секретарем відділу.

Коли шановний член закінчив свої слова, предсідатель відділу, М. Притуляк, вручив йому на памятку $10 у золоті. Вся присутна публика зробила гром. Брунарському величаву овацію.

Потім забрав слово гром. Микола Мурашко, Головний Предсідатель У. Н. Союза. Він передав історію заложення Братства св. Петра й Павла, яке при заложенню мало 13 членів, а тепер має 190 старших членів і 150 дітей. Головний Предсідатель вичислив далі ті всі добродійства, які спливали від Братства на членів і на Рідний Край. А разом з тим виказував користи з такої організації, якою є У. Н. Союз.

По Гол. Предсідателю забрав слово о. Запаринюк, парох укр. прав. церкви. Він згадав про вагу організації й таких ювилейних свят, яке саме обходить Братство св. Петра й Павла. Згадав за боротьбу вріднім краю, за боєву акцію, за Рідну Школу й інвалідів, а при кінці бесіди просив задержати старий звичай і перевести збірку на допомогу старому краєви.

Зібрано при збірці $61.93, а Братство доложило $13.07 і разом вислано до Обеднання $75 з таким призначенням: $50 для Рідної Школи, а $25 на боєву акцію.

Жертвували: О. Е. Малицький 2 дол.; по 1 дол.: о. М. Запаринюк, М. Притуляк, М. Мурашко (гол. предс.), І. Кащтанюк (гол. секр.), А. Когут, А. Панасюк, М. Олексик, Д. Шмаґала, А. Хміль, А. Сарахман, Н. Павлюк, М. Пелех, Л. Патишна, М. Шалапій, Н. Пікулв, Ів. Парновський, А. Коперсик, Н. Строп, В. Мухнач. Разом 21 дол. Дрібними жертвами $40.93 разом $61.93.

Підчас збірки приґравала Українська Молодеча Банда гарні пісні, а як виступили танцюристи Школи Авраменка, то оплескам не було кінця.

Говорив ще гром. Іван Каштанюк, Головний Рекордовий Секретар У. Н. Союза. Він вказав на ту велику силу, якою є У. Н. Союз і на те, що ту силу треба не тільки задержати, але її для власного добра збільшити новими силами. Навязуючи до цього, гром. Кштанюк обговорив потребу і способи притягання дітей до У. Н. Союза.

Потім виступив хор „Бандурист" під проводом гром. А. Станґритчука і відспівав дуже гарно вязанку пісень.

Предсідатель відділу подякував усім присутним за участь у святі і за жертви для Братства й на край. Найстаршому членови й основникови, гром. Семенови Брунарському, вручено китицю квітів, яку він приняв зі сльозами в очах.

Хор „Бандурист" відспівав „Ще не вмерла" і свято закінчено.

Комітет Свята почувається до обовязку зложити цею дорогою всім Братствам, Товариствам і Сестрицтвам щиру подяку за участь у святі й у забаві, яка відбулася по святочнім концерті. Рівнож щиро дякує Комітет Головним Урядникам У. Н. Союза, що прибули на свято. А всім Союзовцям, У. Н. Союзови і цілій нашій імміґрації желає, щоби як найскорше перейшла реформа в У. О. Союзі та щоби У. Н. Союз зростав і далі працював для добра нашого народа так чесно й завзято, як працював досі.

Комітет Свята.

—o—

ПАЛМЕРТОН, ПА.

Концерт Франка.

Дня 4 вересня б. р. влаштовано заходами укр. прав. цер. громади з Нортгемптон концерт в честь Ів. Франка. Програма була богата, а виконання її дуже старанне. Хор відспівав під управою Олександра Потіхи 20 пісень, а діти Р. Ш. з Нортгемптон віддеклямували 9 деклямацій. Святочну промову виголосив о. д-р В. Клодницький, а реферат про І. Франка виголосив Вол. Загоруйко.

На концерті було богато публики — головно чужинців. Хоч дохід був призначений на Рідний Край, то палмертонських на язик гострих патріотів не було. Підкреслити треба, що на концерті були люди з Бет, Мекаду і Редінґу, Па. Чистого доходу на край було $15.07, які непереслано до Обеднання. На цьому місці належиться признання нортгемптонським парохіянам та хорови за улаштування Франкового концерту в Палмертон, Па.

Іван Черкас.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

СКРЕНТОН, ПА.

З викладу на край.

Заходом Комітету, в склад якого входили Т. Сенчук, п. Короташ і Іван Попіль, влаштовано дня 24 січня 1932 р. лекцію, яку виголосив о. д-р В. Клодницький у Вашинґтон Гол.

Темою лекції було сучасне положення нашого краю. Проведена збірка принесла $25.25, з чого за галю заплачено $15, за оголошення-летючки $5, а $5.25 вислано на Край через Обеднання.

Іван Попіль,
Йосиф Короташ,
Теодор Сенчук.

ЯК ПРИСНИШСЯ.

Як приснишся мені
Ти часами у сні,
Ох, і якжеж тоді я радію!
І вся радість моя,
Це здається сам я,
А від щастя я наче німію.
Лиш на тебе дивлюсь,
І всім серцем молюсь,
Упиваюсь твоєю красою...
А прокинусь зі сну,
Бачу дійсність сумну:
Я в чужині, в розлуці з тобою.

П. Т.

ШЛЯХОТСЬКА ПРИГОДА.

Жив Ляшок в однім селі
Трохи панськоватий,
Патріот на цілу губу,
Дуже був завзятий.
А звичайно панська вдача
Хороша, нівроку:
Без собаки, без палички
Не рушить ні кроку.
Роздобув він десь собаку
Тай привів до дому;
Давай школу закладати
Тай вчити по свому.
Собака лиш гаркотить,
Не відповідає;
Він термосить, буком бє,
Ні — не помагає.
Вже собаці влялось в шкіру,
Муркотить, гаркоче,
Лють збирає, шкірить зуби,
Відтак як не скочить
Тай за сподні хап зубами,
До ноги впялилась.
Крикнув Лашок, а собака
Під лавою скрилась.
„Ага! — каже — це заплата
За мою науку;
Почекай, собача шкіро,
Я покажу штуку...
„Не будеш ти штанів дерти,
Не будеш кусати!
Ти, ледащо, тебе шкода
Дармо годувати".
Обернувся, бере мотуз,
Собаку лапає,
Веде в садок тай до груші
Мотуз причіпає.
Причіпив тай погрозяв,
Вернувся до хати,
Взяв рушницю, мірить просто —
Собаку стріляти.
Держить курок, от, от, от
Спустив з перемоги...
Кулька шкурок перервала,
А собака в ноги!
Ляшок з дива остовпів,
Що могло ся стати,
Щоб застрілена собака
Ще могла втікати.
А на те він і забув,
Що недобре мірив;
Все це його дивувало,
Сам собі не вірив,
Чи рушниця крива була,
Чи око погане,
Бо він думав, що відразу
Собака не встане.
А тимчасом чудо сталось,
Яких в світі мало:
З стріляння лиш кавальчик
Мотузка осталось,
Тай розстелений ще дим
Виходив з рушниці...
Пошкробався Лях зі злости,
Пішов до світлиці...

М. Костишин.

ОДНОГО РАНКУ.

Було це раз раненько,
Як днина настала,
Стара мати свою Ганку
В школу посилала.
„Йди до школи ти, дитино,
І добре учися,
А по школі вертай скоро,
Ніде не барися".
Вернулася Ганка з школи
Сумна, невесела,
Отворила тільки двері,
За порогом впала.
Стара мати похолола,
Не знає, що сталось,
З землі дитину підняла,
На постіль поклала.
Не лежала Ганка довго:
Два дні і дві ночі;
Роса вийшла на обличе
І замкнулись очі.
Так то було у нас в школі.
Ляхи співу вчили,
Патиками й кулаками
По голові били.
Наші діти, що не вміли
„Обчизни" співати,
Ляхи взялись за те, з пімсти
На смерть убивати.

Микола Семотюк.

САТАНІСТИ КОЛИСЬ І ТЕПЕР.

Недавно писали часописи про сабат, що відбувся за границею, між горами. Сатаністи, що відправляли цей сабат, сподівалися, що внаслідок усяких закликань підчас свойого богослуження перемінять кізла в гарного молодця. Та це їм очевидно не вдалося. Це був їх „трик", яким хотіли звернути на себе увагу. Заходить тепер питання: хто це є ті сатаністи?

Вже від дуже давна у людей переважали дві течії: добро і зло. По віруванню наших прапредків, як добро так і зло мусіло мати своїх богів. Тому приносили злим духам усякі жертви, щоб лише їх переблагати. Це були вже початки служби діяволови.

І хоч приходить світлий розріст християнської віри, то всеж таки не може він припинити культу зла. По всіх усюдах повстають секти, яких одинокою цілю є служити сатані.

Найбільше розростаються секти сатаністів у середніх віках. Причиною цього було те, що на 1,000 рік по Хр. всі проповідували кінець світа. Здавалося, що це пророцтво сповниться. Саме тоді находить на Европу великий голод, що треває три роки. До цього долучується ще й епідемія чуми, що вигублює цілі міста й оселі. Це й заморочило голови вірним; вони піддалися невірі й покинули Бога. Зачалося богохульство; коли Бог не приходить з помічю, так тоді зло мусить прийти з помічю. Люди зачали піддавати під вплив злих пророків сатаністів. Тоді зачали орґанізувати масові сабати, що були церквою злого духа, та зачали відправляти чорні відправи.

Такі відправи відбувалися за містом, серед гір під голим небом. Всі згромаджувалися разом, без ріжниці пола викопували в землі ямку, віддавали там моч, а опісля мачали в ній пальці і робили знаки трикутника замісць хреста. Відмовляли при тому ріжні молитви, а опісля цілували статую, призначену сатані, звичайно вирізьбленого кізла. Королева сабату клалася на камені, що служив за вівтар, а густий дим, що видіставався з горіючих зел, заслоняв її перед видцями. Тоді всіх огортав шал і всі зачинали божевільно і безсоромно танцювати.

Опісля відслонювали вівтар. На ньому лежала гола жінка і на її тілі відправлялися богохульні відправи.

Таке почитання зла тягнулося довгі віки. Воно цвите ще й тепер головно в полудневих краях. Це є доказом, що гангрина зла охопила деякі народи. З ними бореться цілий світ, бо вони щирять зло.

ТАРЗАН І ЗОЛОТИЙ ЛЕВ. (54)

На звук оклику Тарзана кров стялася в жилах Болґанів. Вони станули. За ним Ґоманґани тряслися зі страху. „Стій!" — крикнув Тарзан, піднявши руку до Болґанів. „Я є Тарзан з малп. Я не шукав собі ніякого клопоту з вашим народом. Я хочу тільки перейти через ваш край до мого. Дозвольте мені йти своєю дорогою з отсею жінкою та з отсими Ґоманґанами". У відповідь на ці слова з громади Болґанів піднявся дикий крик, і вони рушили на нього.

У ту хвилю з їх рядів виступив наперед старець зі східної вежі та підбіг до Тарзана. „Ти, зраднику!" — крикнув по анґлійськи Тарзан. „Ти перший закоштуєш гніву Тарзана!" Старець відповів по анґлійськи: „Зрадник?" Тарзан крикнув „Так, зрадник! Чиж не ти то побіг розповісти Болґанам, що я в палаті, щоби вони могли мене заманути в лапку?"

—o—

„Ні", відповів старець. „Я прийшов сюди, щоби бути близько білої, щоби помогти їй, або тобі. Я приходжу тепер до тебе, щоби згинути з тобою. Тепер тебе нічого не може вратувати від гніву Болґанів, котрим ти вбив царя". „Як так, то ходи", сказав Тарзан. „Краще вмерти тепер, ніж жити все в неволі". Тимчасом шість Ґоманґанів уставилися по обох боках Тарзана й Ла. Семий саме щойно ввійшов до кімнати й сейчас виняв спису з тіла вбитого малполюда.

Перед такою несподіваною силою Болґани задержались. Але лише на хвилю, бо їх було 50 проти 9. Скоро вони рушили до підвищення. Тарзан і Ґоманґани стрінули їх добре узброені. Але по стороні ворогів Тарзана була чисельна перевага. Як филя кинулися вони на громадку Тарзана. Нагло з усіх сторін дався чути страшний рев.

—o—